

ROYAUME DE BELGIQUE

KONINKRIJK BELGIË

62885 / 3 / VR_{3,2}

PROJET DE LOI PORTANT ASSENTIMENT AU
TRAITE ENTRE LE ROYAUME DE BELGIQUE
ET LA REPUBLIQUE POPULAIRE DE CHINE
SUR L'EXTRADITION, FAIT A PEKIN LE 31
OCTOBRE 2016

ONTWERP VAN WET HOUDENDE
INSTEMMING MET HET
UITLEVERINGSVERDRAG TUSSEN HET
KONINKRIJK BELGIË EN DE
VOLKSREPUBLIEK CHINA, OPGEMAAKT TE
BEIJING OP 31 OKTOBER 2016

CONSEIL D'ETAT
LEGISLATION

25-01-2018

RAAD VAN STATE
WETGEVING

PHILIPPE,

FILIP,

ROI DES BELGES,

KONING DER BELGEN,

A tous, présents et à venir,
Salut.

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
Onze Groet.

Sur la proposition du Ministre des Affaires
étrangères et du Ministre de la Justice,

Op de voordracht van de Minister van
Buitenlandse Zaken en van de Minister van Justitie,

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS:

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

Le Ministre des Affaires étrangères et le
Ministre de la Justice sont chargés de présenter en
Notre Nom à la Chambre des représentants, le projet de
loi dont la teneur suit:

De Minister van Buitenlandse Zaken en de
Minister van Justitie zijn ermee belast het ontwerp van
wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze Naam bij
de Kamer van volksvertegenwoordigers in te dienen:

ARTICLE 1er

La présente loi règle une matière visée à
l'article 74 de la Constitution.

ARTIKEL 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als
bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

ART. 2

Le Traité entre le Royaume de Belgique et la République populaire de Chine sur l'extradition, fait à Pékin le 31 octobre 2016, sortira son plein et entier effet.

Donné à

ART. 2

Het Uitleveringsverdrag tussen het Koninkrijk België en de Volksrepubliek China, opgemaakt te Beijing op 31 oktober 2016, zal volkomen gevolg hebben.

Gegeven te

PAR LE ROI :

Le Ministre des Affaires étrangères,

VAN KONINGSWEGE:

De Minister van Buitenlandse Zaken,

Didier REYNDERS

Le Ministre de la Justice,

De Minister van Justitie,

Koen GEENS

**WETSONTWERP HOUDENDE
INSTEMMING MET HET
UITLEVERINGSVERDRAG
TUSSEN HET KONINKRIJK
BELGIË EN DE VOLKSREPUBLIEK
CHINA, OPGEMAAKT TE BEIJING
OP 31 OKTOBER 2016.**

MEMORIE VAN TOELICHTING

Geachte dames, heren,

Het wetsontwerp dat u door de Regering ter bespreking wordt voorgelegd, beoogt de goedkeuring van het Verdrag tussen het Koninkrijk België en de Volksrepubliek China betreffende uitlevering, ondertekend te Beijing op 31 oktober 2016.

Dit Verdrag werd reeds geratificeerd door de Regering van de Volksrepubliek China.

1. Algemene principes van het Verdrag

Dit Verdrag is tot stand gekomen in het verlengde van de onderhandeling met China van het Verdrag inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken. Beide staten wensten hun samenwerking verder uit te werken. Deze Overeenkomst beoogt de wederzijdse samenwerking in strafzaken tussen België en China te verbeteren.

Bij de onderhandelingen over het Verdrag inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken, hebben de Chinese autoriteiten hun belangstelling tot afsluiting van een bilaterale overeenkomst inzake uitlevering naar voor gebracht.

Voor een wettelijke grondslag tot uitlevering diende men terug te vallen op multilaterale verdragen van de Verenigde Naties, inzonderheid de verschillende overeenkomsten inzake sluikhandel in verdovende middelen (1988), inzake corruptie (2003) en inzake georganiseerde misdaad (2000). Buiten dit kader was geen uitlevering mogelijk met China.

**PROJET DE LOI PORTANT
ASSENTIMENT AU TRAITE ENTRE LE
ROYAUME DE BELGIQUE ET LA
REPUBLIQUE POPULAIRE DE CHINE
SUR L'EXTRADITION, FAITE À PÉKIN LE
31 OCTOBRE 2016.**

EXPOSÉ DES MOTIFS

Mesdames, Messieurs,

Le projet de loi qui vous est soumis pour discussion par le Gouvernement vise à l'assentiment à la Convention entre le Royaume de Belgique et la République Populaire de Chine sur l'extradition, signée à Pékin le 31 octobre 2016.

Ce Traité a été ratifiée par le gouvernement de la République Populaire de Chine.

1. Principes généraux de la Convention

Ce Traité a été élaborée dans le prolongement des négociations avec la Chine de la Convention sur l'entraide judiciaire en matière pénale. Les deux États souhaitent approfondir leur coopération. Cette Convention vise à améliorer l'entraide mutuelle en matière pénale entre la Belgique et la Chine.

Lors des négociations relatives à la Convention sur l'entraide judiciaire en matière pénale, les autorités chinoises ont fait part de leur intérêt à conclure une convention bilatérale sur l'extradition.

Comme base légale pour l'extradition, il fallait s'appuyer sur des conventions multilatérales des Nations Unies, notamment les différentes conventions relatives au trafic de stupéfiants (1988), sur la corruption (2003) et sur le crime organisé (2000). En dehors de ce cadre, aucune extradition n'était possible avec la Chine.

De onderhandelingen van deze bilaterale Overeenkomst inzake uitlevering vond samen met de onderhandeling van de bilaterale Overeenkomst inzake overbrenging van gevonnen personen plaats op 22, 23 en 24 augustus 2016 te Brussel en werd afgerond met het paraferen van het Verdrag.

Het Verdrag tussen het Koninkrijk België en de Volksrepubliek China, betreffende uitlevering, werd ondertekend te Beijing op 31 oktober 2016.

Door middel van de bekrachtiging van dit Verdrag levert België een bijdrage tot een betere bilaterale gerechtelijke samenwerking met staten die geen lid zijn van de Europese Unie of van de Raad van Europa en worden de goede betrekkingen tussen de Volksrepubliek China en ons land voortgezet. Het is bijgevolg raadzaam over te gaan tot de bekrachtiging van dit bilateraal instrument dat overeenstemt met de wensen van ons land.

2. Bespreking van de inhoud van het Verdrag

ARTIKEL 1: Uitleveringsplicht

Artikel 1 betreft de principiële verbintenis om elkaar de personen uit te leveren die zich op hun grondgebied bevinden en die worden vervolgd voor een misdrijf of gezocht met het oog op de tenuitvoerlegging van een veroordeling.

ARTIKEL 2: Strafbare feiten

In artikel 2, dat verband houdt met de feiten die tot uitlevering aanleiding geven, wordt het algemeen beginsel van dubbele strafbaarheid opgenomen. Enkel feiten die volgens de wetgeving van beide Staten een misdrijf uitmaken dat strafbaar is met een vrijheidsberovende straf van minstens een jaar of met een zwaardere straf kunnen tot uitlevering aanleiding

Les négociations de cette Convention bilatérale sur l'extradition se sont déroulées en même temps que les négociations de la Convention bilatérale sur le transfèrement des personnes condamnées, les 22, 23 et 24 août 2016 à Bruxelles, et se sont clôturées par le paraphe de la Convention.

La Convention entre le Royaume de Belgique et la République Populaire de Chine sur l'extradition a été signée à Pékin le 31 octobre 2016.

Par la ratification de la présente Convention, la Belgique œuvrera à une meilleure coopération judiciaire bilatérale avec les États non-membres de l'Union européenne et du Conseil de l'Europe et pérennisera les bonnes relations existant entre la République Populaire de Chine et notre pays. La ratification de cet instrument bilatéral, conforme à la volonté de notre pays, est par conséquent totalement souhaitable.

2. Présentation du contenu de la Convention

ARTICLE 1er: Obligation d'extrader

L'article 1er énonce l'engagement de principe d'extrader les personnes qui, se trouvant sur le territoire de l'Etat requis, sont poursuivies pour une infraction ou recherchées en vue de l'exécution d'une condamnation.

ARTICLE 2: Infractions donnant lieu à extradition

L'article 2, qui porte sur les faits donnant lieu à extradition, contient le principe général de la double incrimination. Seuls les faits constituant selon la législation des deux États une infraction punissable d'une peine privative de liberté d'au moins un an ou d'une peine plus sévère peuvent donner lieu à extradition. Lorsque les faits ont conduit à une condamnation, l'extradition ne sera possible que si la personne réclamée

geven. Wanneer de feiten tot een veroordeling hebben geleid, is uitlevering slechts mogelijk als de gezochte persoon nog ten minste zes maanden dient uit te zitten op het ogenblik van het verzoek tot uitlevering.

Voor het bepalen van de dubbele strafbaarheid is het van geen belang dat het misdrijf onder dezelfde misdrijfcategorie valt of dezelfde terminologie heeft in beide Staten.

Overigens kan de aangezochte Staat met de uitlevering instemmen wanneer het verzoek om uitlevering betrekking heeft op verschillende feiten die voldoen aan de dubbele strafbaarheid, hoewel sommige feiten voldoen aan de voorwaarde betreffende de minimale straf van een jaar. Zulks geldt eveneens wanneer het uitleveringsverzoek betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van verschillende vrijheidsberovende straffen, maar waarvan sommige de voorwaarde betreffende de nog uit te zitten duur van zes maanden niet vervullen.

Tot slot kan een uitleveringsverzoek door de aangezochte Staat niet worden geweigerd omwille dat niet in dezelfde belasting of heffing wordt voorzien of niet dezelfde soort regeling inzake belastingen, heffingen, douane en deviezen kent als de verzoekende Staat. Dat betekent echter niet dat een uitlevering kan worden toegestaan wegens het niet betalen van belastingen.

ARTIKEL 3: Verplichte weigeringsgronden

Artikel 3 bepaalt dat de aangezochte Staat de uitlevering niet zal toestaan voor feiten die hij beschouwt als een politiek misdrijf of als een feit dat daarmee samenhangt. Beide Staten hebben evenwel beslist dat de aanslag op het leven van een Staatshoofd of op een lid van zijn familie en een terroristisch misdrijf niet als een politiek misdrijf zal worden beschouwd.

doit encore subir une peine de six mois au moins au moment de la demande d'extradition.

Pour déterminer la double incrimination, il ne sera pas tenu compte du fait que l'infraction est classée ou non dans la même catégorie d'infractions ou est décrite ou non en des termes identiques dans les deux États.

Par ailleurs, l'État requis peut consentir à l'extradition lorsque la demande d'extradition vise plusieurs faits qui répondent à la double incrimination, bien que certains faits ne répondent pas à la condition de la peine minimale d'un an. Il en va de même lorsque la demande d'extradition vise l'exécution de différentes peines privatives de liberté pour certaines desquelles la condition de la durée de six mois à subir encore n'est pas remplie.

Enfin, une demande d'extradition ne pourra pas être refusée par l'État requis au motif qu'il ne prévoit pas le même type de taxes ou d'impôts ou qu'il ne connaît pas le même type de réglementation en matière de taxes, d'impôts, de douane et de change que l'État requérant. Cependant, cela n'implique pas qu'une extradition puisse être accordée pour des faits de non-paiement d'impôts.

ARTICLE 3: Motifs obligatoires de refus

L'article 3 stipule que l'État requis n'autorisera pas l'extradition pour des faits qu'il considère comme une infraction politique ou une infraction liée à une infraction politique. Les deux États ont toutefois décidé que l'attentat à la vie d'un chef d'État ou d'un membre de sa famille et une infraction terroriste ne seront pas considérés comme une infraction politique.

Een misdrijf dat enkel een militair misdrijf vormt zal eveneens niet leiden tot uitlevering.

Uitlevering is verboden als de aangezochte Staat ernstige redenen heeft om aan te nemen dat het verzoek om uitlevering eigenlijk is ingediend om de opgeëiste persoon te vervolgen of te straffen wegens zijn ras, zijn geslacht, zijn godsdienst, zijn nationaliteit of zijn politieke overtuiging, of nog, als de uitlevering de toestand van bedoelde persoon om een van die redenen zou kunnen verslechteren. Deze weigeringsgrond stemt overeen met artikel 2*bis* van de Belgische uitleveringswet.

Uitlevering wordt niet toegestaan, indien volgens de wet van de verzoekende Staat het recht tot strafvervolgung of de straf is verjaard.

Een andere weigeringsgrond gaat om het principe non bis in idem. Uitlevering wordt niet toegestaan, wanneer de persoon wiens uitlevering is verzocht, ter zake van het feit of van de feiten waarop dit verzoek was gegrond, door de aangezochte Staat onherroepelijk is berecht;

Uitlevering wordt evenmin toegestaan wanneer er ernstige risico's bestaan dat de persoon, indien hij wordt uitgeleverd, in de verzoekende Staat wordt onderworpen aan foltering of onmenselijke en ontterende behandeling of bestraffing.

Een verstekvonnis vormt eveneens een weigeringsgrond, tenzij de verzoekende Staat de garantie geeft dat de opgeëiste persoon de gelegenheid krijgt om de zaak opnieuw te laten behandelen in zijn aanwezigheid.

Minderjarigheid op het moment van het misdrijf vormt ook een weigeringsgrond tot uitlevering.

Tot slot, wanneer het misdrijf waarvoor de uitlevering gevraagd wordt, in de verzoekende Staat strafbaar is met de doodstraf, zal de uitlevering slechts

Une infraction qui constitue uniquement une infraction militaire ne donnera pas lieu non plus à extradition.

L'extradition est interdite si l'État requis a des raisons sérieuses de croire que la demande d'extradition a en réalité été présentée aux fins de poursuivre ou de punir la personne réclamée pour des considérations de race, de sexe, de religion, de nationalité ou d'opinions politiques ou que l'extradition pourrait aggraver la situation de cette personne pour l'une quelconque de ces raisons. Ce motif de refus correspond à l'article 2*bis* de la loi belge sur les extraditions.

L'extradition ne sera pas autorisée si la poursuite ou la peine est prescrite conformément à la législation de l'État requérant.

Un autre motif de refus porte sur le principe non bis in idem. L'extradition ne sera pas autorisée si la personne dont l'extradition est demandée a déjà été jugée de manière irrévocable par l'État requis pour le fait ou les faits sur lesquels la demande était fondée.

L'extradition ne peut davantage être accordée s'il existe des risques sérieux que la personne, si elle était extradée, serait soumise dans l'Etat requérant à des faits de torture ou à des peines ou traitements inhumains et dégradants.

Un jugement rendu par défaut constitue également un motif de refus, à moins que l'État requérant ne garantisse à la personne réclamée la faculté d'un nouveau jugement contradictoire.

La minorité au moment de l'infraction constitue aussi un motif de refus d'extrader.

Enfin, lorsque l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est passible de la peine capitale dans l'État requérant, l'extradition ne sera autorisée que si l'État

worden toegestaan indien de verzoekende Staat garandeert dat de doodstraf niet zal worden opgelegd of indien ze wordt opgelegd, de uitdrukkelijke zekerheid geeft dat de doodstraf niet zal uitgevoerd worden. Deze bepaling is conform de Belgische Uitleveringswet en is ruimer daar ook voorzien wordt in de optie van het niet opleggen van de doodstraf. Volgende Europese landen hebben een uitleveringsverdrag met China afgesloten Bulgarije, Roemenië, Litouwen, Spanje, Portugal, Frankrijk, Italië, Oekraïne, Wit-Rusland, Rusland en Bosnië-Herzegovina.

ARTIKEL 4: Facultatieve weigeringsgronden

Een aangezochte Staat kan weigeren een persoon wiens uitlevering is verzocht, uit te leveren, indien die persoon door haar wordt vervolgd ter zake van het feit of de feiten waarvoor uitlevering is verzocht of van plan is een strafrechtelijke procedure in te stellen.

Door de leeftijd of de gezondheidstoestand van de persoon kan de aangezochte Staat eveneens weigeren tot uitlevering rekening houdend met de ernst van het feit(en) en de belangen van de verzoekende Staat.

ARTIKEL 5: Weigering van de uitlevering van onderdanen

Een andere klassieke reden om uitlevering te weigeren is omschreven in artikel 5 van het Verdrag en betreft de eigen onderdanen van beide Staten. Een uitlevering van eigen onderdanen kan worden geweigerd. Voor België zal dit steeds het geval zijn. Dit is tevens in overeenstemming met de Belgische Uitleveringswet. Het is gebruikelijk dat Staten hun eigen onderdanen niet uitleveren en die mogelijkheid wordt ook geboden aan de Staten die partij zijn bij het Verdrag van de Raad van Europa inzake Europees uitlevering. De hoedanigheid van onderdaan wordt beoordeeld op het tijdstip van het uitleveringsverzoek.

requérant garantit que la peine capitale ne sera pas prononcée ou, si elle est prononcée, s'il donne l'assurance expresse qu'elle ne sera pas exécutée. Cette disposition est conforme à la loi belge d'extradition et va même plus loin dans le sens de non-application de la peine capitale. Les pays Européen suivante ont conclu une convention d'extradition avec la Chine : la Bulgarie, la Roumanie, la Lituanie, l'Espagne, le Portugal, la France, l'Italie, l'Ukraine, Biélorussie et la Bosnie-Herzégovine.

ARTICLE 4: Motifs facultatifs de refus

L'État requis peut refuser d'extrader une personne dont l'extradition est demandée s'il mène des poursuites à l'encontre de cette personne pour le fait ou les faits pour lesquels l'extradition est demandée ou s'il envisage d'engager une procédure pénale à son encontre.

Eu égard à l'âge ou à l'état de santé de la personne, l'État requis peut également refuser de l'extrader tout en tenant compte de la gravité du ou des faits et des intérêts de l'État requérant.

ARTICLE 5: Refus d'extradition des nationaux

Un autre motif classique pour refuser d'extrader est défini à l'article 5 de la Convention et concerne les nationaux respectifs des deux États. L'extradition des nationaux peut être refusée. Pour la Belgique, ce sera toujours le cas. C'est également conforme à la loi belge sur les extraditions. Il est d'usage que les États n'extradent pas leurs nationaux et cette faculté est également offerte aux États parties à la Convention du Conseil de l'Europe sur l'extradition. La qualité de national sera appréciée au moment de la demande d'extradition.

Teneinde de straffeloosheid in een dergelijk geval te beperken kan de verzoekende Staat aan de aangezochte Staat vragen om de zaak voor te leggen aan de voor vervolging bevoegde autoriteiten. De verzoekende Staat dient hiervoor alle documenten die verband houden met de zaak te bezorgen aan de aangezochte Staat.

ARTIKEL 6: Communicatiekanalen

Artikel 6 bepaalt dat ieder verzoek om uitlevering en de hiertoe ondersteunende documenten langs diplomatieke weg zal worden ingediend.

Andere mededelingen kunnen rechtstreeks tussen de Federale Overheidsdienst Justitie, voor het Koninkrijk België en het Ministerie van Buitenlandse Zaken, voor de Volksrepubliek China.

ARTIKEL 7: Uitleveringsverzoek en vereiste documenten

Artikel 7 betreft de vereisten die gelden voor elk verzoek om uitlevering. Het moet schriftelijk geschieden en vergezeld zijn van:

- de naam van de verzoekende instantie
- de naam, de leeftijd, het geslacht, de nationaliteit, het beroep, het domicilie of de verblijfplaats van de gezochte persoon en alle andere informatie die kan helpen bij het bepalen van de identiteit en de mogelijke locatie van de persoon; en, indien beschikbaar, de beschrijving van het voorkomen van de persoon, foto's en vingerafdrukken van de persoon en het nummer van identificatiedocumenten;
- een uiteenzetting van de feiten waarvoor uitlevering wordt gevraagd, waarbij het tijdstip, de plaats en de gevolgen van

Afin de limiter l'impunité dans un tel cas, l'État requérant peut demander à l'État requis de soumettre l'affaire aux autorités compétentes en matière de poursuites. À cette fin, l'État requérant doit procurer à l'État requis tous les documents relatifs à l'affaire.

ARTICLE 6: Voies de communication

L'article 6 prévoit que chaque demande d'extradition et les pièces requises à l'appui de celle-ci seront transmises par la voie diplomatique.

D'autres communications peuvent avoir lieu directement entre le service public fédéral Justice, pour le Royaume de Belgique, et le ministère des Affaires étrangères, pour la République Populaire de Chine.

ARTICLE 7: Demande d'extradition et documents requis

L'article 7 concerne les conditions qui s'appliquent à cet égard pour toute demande d'extradition.

Elle doit être écrite et contenir:

- le nom de l'autorité requérante;
- les nom, âge, sexe, nationalité, profession, domicile ou résidence de la personne réclamée et tous renseignements de nature à permettre d'établir l'identité de cette personne et l'endroit où elle se trouve; le cas échéant, le signalement, des photographies et les empreintes digitales de cette personne et le numéro des documents d'identification;
- un exposé des faits pour lesquels l'extradition est demandée, dans lequel la date, le lieu et les conséquences de l'infraction sont

het misdrijf worden
aangegeven, alsook de
kwalificatie van de feiten;

Indiqués, ainsi que la qualification de
l'infraction;

- de wetsbepalingen die betrekking hebben op de strafrechtelijke bevoegdheid, de criminalisering en de sanctie die op het misdrijf van toepassing is;
- de relevante wetsbepalingen die strafvermindering of voorwaardelijke vrijlating toelaten indien de gezochte persoon overeenkomstig de wetgeving van de verzoekende Staat voor het misdrijf waarvoor om de uitlevering wordt verzocht, veroordeeld kan worden tot een levenslange gevangenisstraf; en
- de tekst van de wetsbepalingen inzake de termijnen die gelden voor de verjaring van de strafvordering of van de straf.

- les dispositions de loi relatives à la compétence pénale, à l'incrimination et à la peine encourue pour cette infraction;
- des dispositions légales pertinentes autorisant la commutation ou la libération conditionnelle si, conformément à la législation de l'État requérant, la personne réclamée est susceptible d'être condamnée à la réclusion à perpétuité pour l'infraction à raison de laquelle l'extradition est demandée; et
- le texte des dispositions légales relatives aux délais applicables à la prescription de l'action publique ou de la peine.

Paragraaf 2:

- een eensluidend afschrift van een bevel tot aanhouding bij een uitleveringsverzoek tot strafvervolgning;
- het eensluidend afschrift van een in kracht van gewijsde gegane beslissing van veroordeling, alsook hoeveel van de straf al uitgezeten werd, bij een uitleveringsverzoek tot strafuitvoering.

Paragraphe 2:

- une demande d'extradition aux fins de poursuites pénales est accompagnée d'une copie certifiée conforme du mandat d'arrêt;
- Une demande d'extradition aux fins d'exécution d'une peine est accompagnée d'une copie certifiée conforme de la décision de condamnation passée en force de chose jugée, de même que d'une attestation établissant le solde de la peine déjà purgée.

De brief van de verzoekende Staat met het uitleveringsverzoek en alle andere documenten zal officieel ondertekend en verzegeld zijn en zal voorzien zijn van een vertaling in de officiële ta(a)l(en) van de aangezochte Staat, tenzij beide Staten anders zijn overeengekomen.

La demande d'extradition de l'État requérant et toutes les autres pièces doivent être revêtues d'office de la signature ou du sceau ad hoc et accompagnées d'une traduction dans la ou les langues officielles de l'État requis, sauf convention contraire des deux États.

ARTIKEL 8: Aanvullende informatie

ARTICLE 8: Informations complémentaires

Wanneer de inlichtingen die de verzoekende Staat bij het verzoek om

Si les informations communiquées par l'État requérant avec la demande d'extradition

uitlevering heeft verstrekt niet volstaan om het de aangezochte Staat mogelijk te maken een beslissing te nemen, kan hij krachtens artikel 8 aanvullende inlichtingen vragen te bezorgen binnen dertig dagen. De verzoekende Staat kan verzoeken deze termijn op gemotiveerde wijze te verlengen met vijftien dagen. Indien de aanvullende informatie niet binnen de termijn wordt bezorgd, wordt er van uitgegaan dat de verzoekende Staat afstand heeft gedaan van het verzoek tot uitlevering. De verzoekende Staat kan echter steeds een nieuw uitleveringsverzoek voor dezelfde persoon en hetzelfde misdrijf indienen.

ARTIKEL 9: Voorlopige aanhouding

In dringende gevallen kunnen de autoriteiten van de verzoekende Staat de aanhouding van de opgespoorde persoon verzoeken in afwachting van het formuleren van een uitleveringsverzoek. Dit kan op elektronische wijze gebeuren tussen de Federale Overheidsdienst Justitie, voor het Koninkrijk België en het Ministerie van Buitenlandse Zaken, voor de Volksrepubliek China, via INTERPOL of andere kanalen die overeengekomen zijn tussen beide Staten.

Bedoeld verzoek vermeldt het bestaan van een uitvoerbare beslissing van veroordeling of van een bevel tot aanhouding verleend door de verzoekende Staat. In het verzoek om voorlopige aanhouding moet bovendien melding worden gemaakt van het voornemen uitlevering te vragen, van het misdrijf waarvoor later om uitlevering wordt gevraagd, van de plaats waar en het tijdstip waarop het is gepleegd en alle informatie die de identificatie en mogelijke locatie van de opgespoorde persoon kan bepalen alsook de verzoekende autoriteit.

De verzoekende Staat zal onverwijld op de hoogte worden gebracht van het gevolg dat aan het verzoek tot voorlopige aanhouding is gegeven. Dit om redenen dat de termijn begint te lopen waarbinnen het uitleveringsverzoek dient te worden

sont insuffisantes pour permettre à l'État requis de prendre une décision, il peut demander des informations complémentaires à fournir dans les trente jours, conformément à l'article 8. L'État requérant peut demander de manière motivée de prolonger ce délai de quinze jours. Si le complément d'information n'est pas fourni dans ce délai, l'État requis présupera que l'État requérant renonce à la demande d'extradition. L'État requérant peut toutefois introduire une nouvelle demande d'extradition de la même personne pour la même infraction.

ARTICLE 9: Arrestation provisoire

En cas d'urgence, les autorités de l'État requérant peuvent demander l'arrestation provisoire de la personne recherchée en attendant la présentation d'une demande d'extradition. Cette demande peut être formulée de manière électronique entre le service public fédéral Justice, pour le Royaume de Belgique, et le ministère des Affaires étrangères, pour la République Populaire de Chine, via INTERPOL ou d'autres voies convenues entre les deux États.

La demande visée mentionne l'existence d'une décision de condamnation exécutoire ou d'un mandat d'arrêt décerné par l'État requérant. La demande d'arrestation provisoire doit en outre indiquer l'intention de demander l'extradition, l'infraction pour laquelle l'extradition sera demandée ultérieurement, l'endroit et le moment où elle a été commise et toutes les informations susceptibles de permettre l'identification de la personne recherchée et l'endroit éventuel où elle se trouve, ainsi que l'autorité requérante.

L'État requérant sera informé sans délai de la suite réservée à la demande d'arrestation provisoire, étant donné que le délai dans lequel la demande d'extradition doit être formulée commence à courir.

geformuleerd.

Indien de autoriteiten van de aangezochte Staat binnen een termijn van vijfenveertig dagen na de aanhouding van de persoon geen in de vereiste vorm gesteld verzoek om uitlevering betreffende die persoon hebben ontvangen, zal de voorlopige aanhouding worden beëindigd.

Bovenstaande alinea sluit een nieuwe voorlopige aanhouding en uitlevering niet uit als het verzoek daartoe later wordt ingediend.

ARTIKEL 10: Beslissing aangaande het uitleveringsverzoek

Overeenkomstig artikel 10 zal de aangezochte Staat na behandeling van het uitleveringsverzoek overeenkomstig haar nationale wetgeving, de verzoekende Staat onverwijld in kennis stellen van de beslissing betreffende de uitlevering.

Ingeval de beslissing uit een volledige of gedeeltelijke afwijzing bestaat of uit een opschorting, zullen de redenen daarvan worden medegedeeld.

ARTIKEL 11: Overlevering van de uit te leveren persoon

Ingeval van aanvaarding, zullen beide Staten de plaats en de datum, alsook andere relevante afspraken maken voor de fysieke overdracht van de persoon.

Indien de verzoekende Staat de betrokkene niet heeft overgenomen binnen vijftien dagen volgend op de voor de overdracht vastgestelde datum, zal hij in vrijheid worden gesteld. Bovendien kan de aangezochte Staat weigeren om nog uit te leveren voor hetzelfde feit. Indien de overdracht door overmacht onmogelijk was, moet de betrokken Staat de andere Staat daarvan kennis geven voor het verstrijken van de termijn, zodat beide Staten het eens kunnen worden over een nieuwe overleveringsdatum.

Si, dans le délai de quarante-cinq jours à compter de l'arrestation de la personne réclamée, les autorités de l'État requis n'ont pas été saisies de la demande d'extradition posée en bonne et due forme, l'arrestation provisoire pourra prendre fin.

Le paragraphe précédent n'exclut pas une nouvelle arrestation et l'extradition si la demande à cette fin est introduite ultérieurement.

ARTICLE 10: Décision sur la demande d'extradition

Conformément à l'article 10, l'État requis informera l'État requérant de sa décision sans délai après avoir traité la demande d'extradition selon sa législation nationale.

Si la décision consiste en un refus total ou partiel ou en une suspension, les motifs de celle-ci seront communiqués.

ARTICLE 11: Remise de la personne à extraditer

En cas d'acceptation, les deux États conviennent de la date, du lieu et des autres modalités de la remise de l'intéressé.

Si l'État requérant n'a pas pris l'intéressé en charge dans les quinze jours après la date fixée pour la remise, elle sera remise en liberté. En outre, l'État requis peut refuser une nouvelle demande d'extradition pour le même fait. En cas de force majeure empêchant la remise, l'État intéressé en informera l'autre État avant l'expiration du délai, de manière à ce que les deux États puissent convenir d'une nouvelle date de remise.

ARTIKEL 12: Impact op de hechtenis

Ingeval van aanvaarding tot uitlevering, geeft de aangezochte Staat aan de andere Staat kennis van de duur van de hechtenis die betrokkene met het oog op zijn uitlevering heeft ondergaan en welke moet worden toegerekend op de duur van de straf die hij in de verzoekende Staat moet uitzitten. Het is in het belang van de betrokkene dat hij door de uitlevering geen feitelijke strafverzwaring oploopt.

ARTIKEL 13: Nieuw uitleveringsverzoek bij ontsnapping

Indien de uitgeleverde persoon ontsnapt en terugkeert naar de aangezochte Partij voor de strafrechtelijke procedure ten einde is of zijn opgelegde straf is uitgevoerd, kan de verzoekende Staat opnieuw een uitleveringsverzoek indienen voor hetzelfde feit. De bijkomende documenten zoals voorzien in artikel 7 dienen niet opnieuw bijgevoegd te worden.

ARTIKEL 14: Uitgestelde overlevering en tijdelijke overlevering

Nadat uitspraak is gedaan over het verzoek om uitlevering, kan de aangezochte Staat die de betrokkene vervolgt of waar hij een straf uitzit wegens een ander feit dan dat waarvoor uitlevering is gevraagd, de in het vooruitzicht gestelde overlevering verdagen. De aangezochte Staat informeert de andere Staat van het uitstel.

Indien het uitstel tot verjaring of ernstige belemmering van de strafrechtelijke procedure zou kunnen leiden kan op verzoek van de verzoekende Staat en in zover de lopende strafrechtelijke procedure in de aangezochte Staat niet belemmerd wordt, de gezochte persoon tijdelijk aan de verzoekende Staat worden overgeleverd op voorwaarde dat betrokkene onvoorwaardelijk en onmiddellijk terug wordt overgeleverd.

ARTICLE 12: Impact sur la détention

Si l'extradition est acceptée, l'État requis informera l'autre État de la durée de la détention que la personne concernée a subie avant son extradition et qui devra être déduite de la durée de la peine qu'elle doit subir dans l'État requérant. Il est dans l'intérêt de la personne concernée qu'elle n'encoure pas dans les faits une aggravation de la peine.

ARTICLE 13: Nouvelle demande d'extradition en cas d'évasion

Si la personne extradée s'évade et retourne sur le territoire de l'État requis avant la fin de la procédure pénale ou avant d'avoir purgé sa peine, l'État requérant peut présenter une nouvelle demande d'extradition pour le même fait. Les documents complémentaires visés à l'article 7 ne doivent pas être à nouveau joints.

ARTICLE 14: Remise ajournée et remise temporaire

Après s'être prononcé sur l'extradition, l'État requis sur le territoire duquel la personne concernée est poursuivie ou purge une peine pour un autre fait que celui pour lequel l'extradition est demandée peut ajourner la remise envisagée. L'État requis informe l'autre État de l'ajournement.

Si l'ajournement risque d'entraîner la prescription de la procédure pénale ou de compromettre sérieusement celle-ci, la personne réclamée peut, sur demande de l'État requérant et dans la mesure où la procédure pénale en cours dans l'État requis ne s'en trouve pas compromise, être remise temporairement à l'État requérant pour autant qu'elle lui soit renvoyée de façon inconditionnelle et immédiate.

ARTIKEL 15: Gelijktijdige verzoeken

Indien verschillende Staten gelijktijdig de uitlevering van een zelfde persoon vragen voor hetzelfde feit, dan wel voor verschillende feiten, moet de aangezochte Staat krachtens dit artikel oordelen met inachtneming van alle relevante omstandigheden. Bij de keuze van de Staat naar welke de persoon wordt uitgeleverd wordt inzonderheid rekening gehouden met het feit of verzoeken werden ingediend ingevolge een Verdrag, de onderscheiden ernst van de misdrijven, het tijdstip en de plaats van de feiten, de nationaliteit en de gebruikelijke verblijfplaats van de opgeëiste persoon, de onderscheiden data van de verzoeken, en de mogelijkheid van een latere uitlevering naar een andere Staat.

ARTIKEL 16: Specialiteitsregel

Artikel 16 heeft betrekking op het specialiteitsbeginsel en is een klassieke bepaling inzake uitlevering. Naar luid van die regel mag de Staat naar welke een persoon is uitgeleverd, die persoon niet vervolgen, berechten of opsluiten voor de ten uitvoerlegging van een straf wegens andere dan voor de overlevering gepleegde feiten, tenzij in de volgende gevallen:

— wanneer de Staat die hem heeft uitgeleverd, daarin toestemt. Hiertoe kan die Staat verzoeken dat een behoorlijke aanvraag wordt ingediend, vergezeld van de stukken vereist voor elk verzoek om uitlevering, alsook een verklaring van de uitgeleverde persoon met betrekking tot het misdrijf en op voorwaarde dat de feiten waarop de aanvraag is gestoeld een verplichting tot uitlevering inhouden;

— wanneer de betrokken persoon het grondgebied van de Staat waaraan hij is uitgeleverd niet heeft verlaten binnen dertig dagen na zijn definitieve vrijlating. Het geval waarin de persoon het grondgebied van de verzoekende Staat niet kan verlaten om redenen buiten diens wil is hier echter niet voorzien;

ARTICLE 15: Concours de demandes

Conformément à cet article, si plusieurs États demandent en même temps l'extradition d'une même personne pour le même fait ou pour des faits différents, l'État requis devra se prononcer en tenant compte de toutes les circonstances relevantes. Pour choisir l'État vers lequel la personne sera extradée, il sera tenu compte en particulier de l'existence d'un traité à l'appui des demandes, de la gravité des infractions, des date et lieu respectifs des faits, de la nationalité et de la résidence habituelle de la personne réclamée, des dates respectives des demandes et de la possibilité d'une extradition subséquente vers un autre État.

ARTICLE 16: Règle de la spécialité

L'article 16 concerne le principe de spécialité et constitue une disposition classique en matière d'extradition. En vertu de cette règle, l'État vers lequel une personne est extradée ne peut pas poursuivre, juger ou emprisonner cette personne pour l'exécution d'une peine en raison d'autres faits commis avant la remise, sauf dans les cas suivants:

- si l'État qui l'a extradée y consent. À cette fin, cet État peut demander que soit présentée une demande en bonne et due forme, accompagnée des pièces requises pour toute demande d'extradition, ainsi qu'une déclaration faite par la personne extradée au sujet de l'infraction et à condition que les faits sur lesquels la demande s'appuie impliquent une obligation d'extrader;

- si la personne concernée n'a pas quitté le territoire de l'État vers lequel elle a été extradée dans les trente jours de sa libération définitive. L'hypothèse où la personne ne peut pas quitter le territoire de l'État requérant pour des raisons indépendantes de sa volonté n'est toutefois pas prévue;

— wanneer de betrokken persoon na het grondgebied van de verzoekende Staat te hebben verlaten vrijwillig is teruggekeerd; of

— wanneer de betrokken persoon uitdrukkelijk ermee heeft ingestemd vervolgd en berecht te worden of zijn straf te ondergaan en zich ten volle bewust van de gevolgen heeft toegestemd.

Krachtens § 2 kan de verzoekende Staat de nodige maatregelen treffen met het oog op de stuiting van de verjaring.

Ingeval de feiten in de loop van de rechtspleging anders worden omschreven, kan de uitgeleverde persoon enkel worden vervolgd of berecht voor zover de nieuwe omschrijving gebaseerd is op dezelfde feiten als die in het verzoek tot uitlevering en de bijhorende documenten en de nieuw omschreven bestanddelen van het misdrijf uitlevering mogelijk maken.

ARTIKEL 17: Verderlevering aan een derde-staat

Behalve wanneer de uitgeleverde persoon het grondgebied van de verzoekende Staat niet heeft verlaten binnen dertig dagen na zijn definitieve vrijlating, of er is teruggekeerd, is krachtens dit artikel de toestemming van de aangezochte Staat vereist om bedoelde persoon verder uit te leveren aan een derde Staat, zulks wegens feiten gepleegd voor de oorspronkelijke overhandiging. De aangezochte Partij kan bovendien eisen dat haar de stukken worden overgelegd die dienen gevoegd te worden bij elk verzoek om uitlevering.

ARTIKEL 18: Overdracht van goederen

Artikel 18 heeft betrekking op de overhandiging van voorwerpen die afkomstig zijn van het misdrijf en die als overtuigingsstukken kunnen dienen en die gevonden werden op het grondgebied van de aangezochte Staat en in beslag werden genomen.

- si, après avoir quitté le territoire de l'État requérant, la personne concernée y est volontairement retournée ; ou

- si la personne concernée a expressément consenti à être poursuivie et jugée ou à subir sa peine, en étant parfaitement consciente des conséquences.

En vertu du § 2, l'État requérant peut prendre les mesures nécessaires en vue d'une interruption de la prescription.

Si les faits sont qualifiés autrement en cours de procédure, la personne extradée ne peut être poursuivie ou jugée que si la nouvelle qualification est fondée sur les mêmes faits que ceux exposés dans la demande d'extradition et les documents requis à l'appui de celle-ci et que les éléments constitutifs de l'infraction nouvellement qualifiée permettent l'extradition.

ARTICLE 17: Réextradition vers un État tiers

Sauf si la personne extradée n'a pas quitté le territoire de l'État requérant dans les trente jours suivant sa libération définitive ou si elle y est retournée, l'autorisation de l'État requis est exigée en vertu de cet article, aux fins de réextrader la personne concernée vers un État tiers, pour des faits commis antérieurement à la remise initiale. L'État requis pourra en outre exiger que les pièces qui doivent être jointes à toute demande d'extradition soient produites.

ARTICLE 18 : Remise de biens

L'article 18 vise la remise de biens provenant de l'infraction qui peuvent servir de pièces à conviction et qui ont été trouvés sur le territoire de l'État requis et y saisis.

Deze goederen zullen aan de andere Staat overhandigd worden voor zover zulks krachtens zijn eigen wetgeving is toegelaten en zelfs als de uitlevering niet kan plaatshebben wegens de dood of de ontvluchting van de opgeëiste persoon. Het betreft hier een vorm van rechtshulp die zeer nauw verbonden is met een uitleveringsprocedure waardoor het nuttig wordt geacht dit volgens één en dezelfde procedure te laten verlopen.

De overdracht van bedoelde goederen kan worden uitgesteld in het kader van aan de gang zijnde strafrechtelijke procedures op het grondgebied van de aangezochte Staat tot die procedures ten einde zijn. In dat geval kunnen deze goederen tijdelijk overdragen worden op voorwaarde dat de verzoekende Staat zich ertoe verbindt om ze terug te bezorgen.

Artikel 18 bepaalt tot slot dat geen afbreuk wordt gedaan aan de rechten of belangen van de aangezochte Staat of van derden op die voorwerpen. Dergelijke rechten of belangen brengen met zich mee dat zodra het geding beëindigd is, de goederen door de verzoekende Staat kosteloos worden overhandigd aan de aangezochte Staat of de derden.

ARTIKEL 19: Doortocht

De transit die naar aanleiding van een uitleveringsprocedure noodzakelijk is over het grondgebied van een van beide partijen kan krachtens deze bepaling worden toegestaan. Daartoe moet aan de aangezochte Staat een verzoek worden gericht met de naam, de leeftijd, het geslacht, de nationaliteit, het beroep, het domicilie of de verblijfplaats van de persoon, alsook een samenvatting van de feiten, een omschrijving van het misdrijf en de straf die wettelijk opgelegd werd of kan worden opgelegd. Indien gebruik wordt gemaakt van luchtvervoer en er geen landing gepland is op het grondgebied van de andere Staat is een dergelijk verzoek niet vereist.

Ces biens seront remis à l'autre État pour autant que sa propre législation le permette et même si l'extradition ne peut pas avoir lieu par suite de la mort ou de l'évasion de la personne réclamée. Il s'agit ici d'une forme d'entraide judiciaire étroitement liée à une procédure d'extradition et il est de ce fait jugé utile que cela se déroule selon une seule et même procédure.

La remise des biens concernés peut être ajournée pour les besoins d'une procédure pénale en cours sur le territoire de l'État requis jusqu'à la conclusion de cette procédure. Dans cette hypothèse, ces biens peuvent être remis provisoirement à condition que l'État requérant s'engage à les restituer.

L'article 18 dispose enfin que cette remise ne portera pas atteinte aux droits ou intérêts que l'État requis ou des tiers pourraient les faire valoir sur ces biens. L'existence de tels droits ou intérêts implique que dès la fin de la procédure, l'État requérant remet sans frais ces biens à l'État requis ou aux tiers.

ARTICLE 19: Transit

Le transit par le territoire d'une des deux Parties rendu nécessaire à la suite d'une procédure d'extradition peut être autorisé en vertu de cette disposition. À cette fin, il convient d'adresser à l'État requis une demande qui comporte le nom, l'âge, le sexe, la nationalité, la profession, le domicile ou la résidence de la personne, un exposé des faits, la qualification de l'infraction, ainsi que la peine infligée ou susceptible d'être infligée par la loi. En cas de transit par la voie aérienne sans atterrissage prévu sur le territoire de l'autre État, une telle demande n'est pas requise.

Een dergelijk verzoek zal door de aangezochte Staat worden toegestaan voor zover dit niet strijdig is met haar nationale wetgeving en volgens deze Overeenkomst voldoet aan de uitleveringsvoorwaarden.

ARTIKEL 20: Kennisgeving van de gevolgen van de uitlevering

Op verzoek van de aangezochte Staat zal de verzoekende Staat alle informatie bezorgen over de procedures of de tenuitvoerlegging van het vonnis tegen de uitgeleverde persoon en alle informatie over de verderlevering aan een derde Staat.

ARTIKEL 21: Kosten

Krachtens deze bepaling vallen de kosten op het grondgebied van de aangezochte Staat ten laste van die Staat. De kosten veroorzaakt voor vervoer- en transit die verband houden met de overlevering worden gedragen door de verzoekende Staat.

ARTIKEL 22: Verband met andere Verdragen

Deze Overeenkomst belet niet dat de betrokken partijen op basis van andere Verdragen waarvan beide lid zijn kunnen samenwerken met betrekking tot een uitlevering.

Rechten en plichten die voortvloeien uit een multilaterale Overeenkomst, zoals het Verdrag van de Verenigde Naties van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en het Verdrag van de Verenigde Naties van 27 april 1961 betreffende diplomatieke relaties worden niet aangetast door dit Verdrag.

ARTIKEL 23: Regeling van geschillen

Geschillen die tussen België en China voortvloeien uit de uitlegging of de toepassing van de Overeenkomst moeten langs diplomatieke weg worden opgelost.

L'État requis accédera à une telle demande dans la mesure où elle n'est pas contraire à sa législation nationale et remplit les conditions d'extradition en vertu de la présente Convention.

ARTICLE 20: Notification des suites de l'extradition

L'État requérant communiquera, à la demande de l'État requis, les informations sur la procédure engagée contre la personne extradée, l'exécution de la peine ou la réextradition de cette personne vers un État tiers.

ARTICLE 21: Frais

En vertu de cette disposition, les frais occasionnés sur le territoire de l'État requis sont à charge de cet État. Les frais de transport et de transit occasionnés dans le cadre de la remise sont à charge de l'État requérant.

ARTICLE 22: Relations avec d'autres Conventions

Cette Convention n'empêche pas que les Parties concernées puissent coopérer dans le cadre d'une extradition sur la base d'autres Conventions dont elles sont toutes deux Parties.

Cette Convention ne porte pas préjudice aux droits et obligations qui découlent d'une convention multilatérale, comme la Convention des Nations Unies du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés et la Convention des Nations Unies du 27 avril 1961 sur les relations diplomatiques.

ARTICLE 23: Règlement des différends

Les différends entre la Belgique et la Chine résultant de l'interprétation ou de l'application du présent Traité doivent être réglés par la voie diplomatique.

ARTIKEL 24: Inwerkingtreding,
wijziging en beëindiging

Paragraaf 1 bepaalt dat elke Partij de andere via diplomatieke nota in kennis zal stellen wanneer alle volgens haar wetgeving vereiste stappen zijn ondernomen voor de inwerkingtreding van deze Overeenkomst. Deze Overeenkomst treedt in werking op de dertigste dag na de datum waarop de diplomatieke nota is verstuurd.

Paragraaf 2 behandelt de wijziging van deze Overeenkomst.

Paragraaf 3 bepaalt dat beide partijen te allen tijde deze Overeenkomst kunnen opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de andere Partij langs diplomatieke weg. De opzegging treedt in werking op de honderdtachtigste dag na de datum van de kennisgeving. Uitleveringsprocedures gestart voor de beëindiging van deze Overeenkomst zullen geen invloed ondervinden van de beëindiging van deze Overeenkomst.

Paragraaf 4 voorziet dat deze Overeenkomst van toepassing is op elk verzoek voorgelegd na de inwerkingtreding ervan, zelfs indien de desbetreffende misdrijven plaatsvonden voor de inwerkingtreding van deze Overeenkomst.

*
* *

Dit zijn, dames en heren, de toelichtingen bij dit ontwerp van instemmingswet.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

ARTICLE 24: Entrée en vigueur, modification
et dénonciation

Le paragraphe 1er dispose que chaque Partie informe l'autre Partie par note diplomatique qu'elle a accompli toutes les démarches nécessaires conformément à sa législation en vue de l'entrée en vigueur de la présente Convention, laquelle entre en vigueur trente jours après la date d'envoi de la dernière note diplomatique.

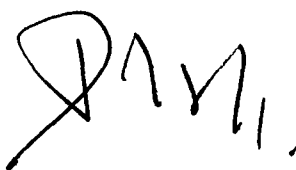
Le paragraphe 2 traite de la modification de la présente Convention.

Le paragraphe 3 stipule que chaque Partie peut dénoncer à tout moment la présente Convention par notification écrite, adressée à l'autre Partie par voie diplomatique. La dénonciation prend effet cent quatre-vingts jours après la date de la notification. Les procédures d'extradition entamées antérieurement à la dénonciation de la présente Convention ne seront pas affectées par la dénonciation de celle-ci.

*
* *

Telles sont, Mesdames et Messieurs, les considérations qu'appelaient le présent projet de loi d'assentiment.

Le Ministre des Affaires étrangères,

Didier REYNDERS

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE / EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL DE L'ETAT

De Minister van Justitie,

Le Ministre de la Justice,

Koen GEENS